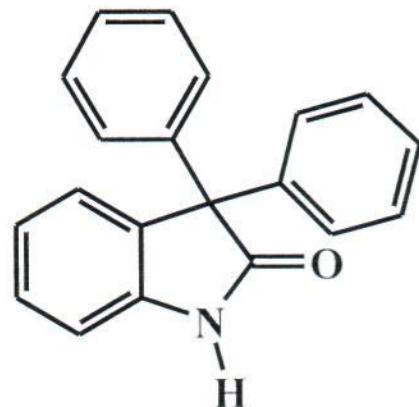

ПРОБЛЕМИ СИНТЕЗУ БІОЛОГІЧНО АКТИВНИХ РЕЧОВИН ТА СТВОРЕННЯ НА ЇХ ОСНОВІ ЛІКАРСЬКИХ СУБСТАНЦІЙ

Матеріали Української
науково-практичної конференції,
присвяченої пам'яті
доктора хімічних наук, професора
Павла Олексійовича Петюніна
(до 95-річчя з дня народження)

26 лютого 2009 року
м. Харків

СИНТЕЗ И БИОЛОГИЧЕСКАЯ АКТИВНОСТЬ АРИЛАМИДОВ АМИНОКАРБОНОВЫХ КИСЛОТ	46
О.В Гашкова, В.И. Панцуркин, И.П. Рудакова, Б.Я. Сыропятов, М.И. Вахрин	
ХІМІЧНІ ПЕРЕТВОРЕННЯ БІОЛОГІЧНО АКТИВНИХ 1-R-4-R¹-5- АМІНО-1,2,3-ТРИАЗОЛІВ(1Н)	47
В.А.Георгіянц, Л.О.Перехода, С.В.Пліс, А.В.Глущенко	
ЦЛЁСПРЯМОВАНИЙ СИНТЕЗ НОВИХ ПОТЕНЦІЙНИХ АНТИКОНВУЛЬСАНТІВ В РЯДУ ПОХІДНИХ 2-ФЕНІЛ- 5-МЕРКАПТО-1,3,4-ОКСАДІАЗОЛУ	48
В.А.Георгіянц, А.М.Демченко, Л.О.Перехода, Г.І.Гашко, К.С.Рядних	
ДОБУВАННЯ НОВОГО АНТИДЕПРЕСАНТА ТІАНЕПТИНУ ТА ЙОГО КІЛЬКІСНЕ ВИЗНАЧЕННЯ	49
Н.В. Гончарук, І.Й. Галькевич	
СИНТЕЗ НОВИХ ПОХІДНИХ 1,1-ДІОКСО-4Н-1,4-БЕНЗОТИАЗИНІВ.....	50
Гревцов О.Ю., Бондаренко А.Б., Заремба О.В., Коваленко С.М., Черних В.П.	
СИНТЕЗ И БИОЛОГИЧЕСКАЯ АКТИВНОСТЬ ПИРАЗИН-2-ИЛ- АМИДОВ 1R-4-ГИДРОКСИ-2-ОКСО-1,2-ДИГИДРОХИНОЛИН-3- КАРБОНОВЫХ КИСЛОТ	51
Л.А. Гриневич, И.В. Українець, О.В. Бевз	
ВАЛІДАЦІЯ КІЛЬКІСНОГО ВИЗНАЧЕННЯ ФЕРМЕНТНОЇ ІНГІБУЮЧОЇ АКТИВНОСТІ АПРОТИНІНУ	52
О.І. Гризодуб, Д.А. Леонтьєв, Н.В. Денисенко, Л.А. Січкар	
НОВІ ФОСФОРВМІСТКІ СУКЦІНІМІДИ. СИНТЕЗ ТА ДОСЛІДЖЕННЯ БІОЛОГІЧНОЇ АКТИВНОСТІ.....	53
Ю.І. Губський, О.В. Вельчинська	
СИНТЕЗ ТА ДОСЛІДЖЕННЯ БІОЛОГІЧНОЇ АКТИВНОСТІ НОВИХ ПОХІДНИХ 2-МЕРКАПТОБЕНЗОЙНОЇ КИСЛОТИ	55
Ю.І. Губський, О.В. Вельчинська, Л.А. Бутко, А.Б. Драпайло	
НОВІ БІОЛОГІЧНО АКТИВНІ ПОХІДНІ 2-МЕРКАПТОАНІЛІНУ	56
Ю.І. Губський, О.В. Вельчинська, В.В. Вільчинська, А.Б. Драпайло	
СИНТЕЗ НОВИХ НЕКОНДЕНСОВАНИХ СИСТЕМ З 4- ТІАЗОЛІДНОНОВИМ ТА 2-(3,5-ДИФЕНІЛ-4,5-ДИГІДРОПІРАЗОЛ-1-ІЛ)-2- ОКСОЕТИЛЬНИМ ФРАГМЕНТАМИ В МОЛЕКУЛАХ.....	57
Д.Я. Гаврилюк, І.О. Степаненко, Р.Б. Лесик	
ЗАМІЩЕНІ 3,5-ДИБРОМ-2-[3-(R-ФЕНІЛ)АКРИЛОЇЛАМІНО]- БЕНЗОЙНИХ КИСЛОТ, ЇХ СИНТЕЗ ТА БІОЛОГІЧНА АКТИВНІСТЬ ..	58
С.Г.Ісаєв, Г.П.Жегунова, О.А.Близнюк, О.Л.Чикина, Л.І.Боряк	

однобічне нормування активності апротиніну, а для ГЛЗ $\pm 20\%$ від номінального вмісту, діапазон застосування при валідації вивчали від 75 % до 125 % ($\pm 25\%$).

При дослідженні лінійності готували 5 модельних розчинів, рівномірно розташованих відповідно діапазону застосування. За графіком лінійної залежності активності апротиніну у кюветі від фактичної концентрації розчину в нормалізованих координатах розрахували параметри лінійної залежності: вільний член А, довірчий інтервал, коефіцієнт кореляції.

Прецизійність і правильність вивчали, виконуючи не менше шести визначень, для зразків з активністю аналізованої речовини, близьким до номінального, та оцінили їх за критеріями прийнятності.

Доведено, що методика має достатню лінійність, правильність і точність:

Валідаційні характеристики	Параметри	Значення	Критерії
Лінійність	A	-8,96	1) $\leq 15,19 $ якщо не виконується, то 2) $\leq 12,80 $
	RSD_0 / b	2,91	Від 0 до 4,25
	r	0,992037	Від 1 до 0,978338
Прецизійність	Δ_x	2,43	≤ 10
Правильність	$ X_{cp} - 100 $	1,19	$\leq 0,99$ або $\leq 3,16$

Висновки: шляхом виконання експериментальних досліджень доведено, що методика дозволяє достовірно визначати ферментну інгібуючу активність апротиніну відповідно до АНД “Апротинін, порошок (субстанція)” і “Апротинін, порошок для виготовлення ін’єкцій”.

НОВІ ФОСФОРВМІСТКІ СУКЦІНІМІДИ. СИНТЕЗ ТА ДОСЛІДЖЕННЯ БІОЛОГІЧНОЇ АКТИВНОСТІ

Ю.І. Губський, О.В. Вельчинська

Державний медичний університет ім. О.О. Богомольця

Україна, 01601, Київ-1, бульв. Т.Шевченка, 13 E-mail: nauka@mnu.edu.ua

Робота присвячена синтезу нових потенційно біологічно активних сукцинімідів на основі N-заміщених малеїнімідів та фосфорильзованих амінотіазолів у якості фосфорвмістких синтонів, дослідженню їх токсичності і протисудомної активності.

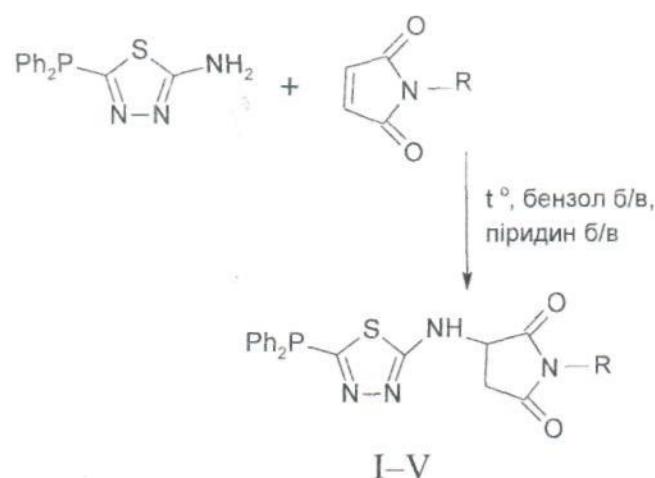
Дані вітчизняних і зарубіжних наукових робіт свідчать про залежність і спрямованість біологічної, а саме протисудомної активності від будови введеної замісника в молекулу малеїніміду.

Давно відомими і найбільш перспективними сполуками з протисудомною активністю є похідні малеїнімідів, на основі яких було розроблено та успішно застосовуються у медичній практиці такі лікарські засоби, як еtosуксімід, фенсуксімід та багато інших.

З метою отримання нових біологічно активних сукцинімідів нами була досліжена реакційна здатність N-заміщених малеїнімідів вступати в реакції з фосфорвмісткими синтонами, а саме, з фосфорильованим амінотіазолом.

Шляхом взаємодії 5-(2-амінотіадиазоліл)дифенілфосфіну з N-заміщеними малеїнімідами у молярному співвідношенні 1:1 синтезовано оригінальні фосфорильовані N-заміщені сукциніміди I-V. Реакції проводилися у системі розчинників (бензол–піридин) при температурі 60-80 °C та перемішуванні реакційної суміші 4–7 годин з обробкою продуктів реакції розчином етилового спирту у воді (1:1) та безводним бензолом, фільтруванням, сушкою у вакуумі водострумного насосу, (схема 1).

Схема 1.

де, R = -ortho-ClPh (I), -para-ClPh (II), -ortho-BrPh (III), -para-BrPh (IV), -CH₂Ph (V)

Для визначення середньотоксичної дози ЛД₅₀ синтезованих сполук використовували експрес-метод В.Б. Прозоровського [1]. Критерієм оцінки токсичності сполук I, III, V вважався відсоток загибелі лабораторних тварин. Дослідження проводили на білих нелінійних мишах-самцях вагою 22,0±2,0 г; шлях введення – підшкірний.

Експерименти показали, що сполуки I, III, V відносяться до середньотоксичних сполук, ЛД₅₀ їхнє становить 560 мг/кг, 628 мг/кг, 650 мг/кг, відповідно. При дослідженні протисудомної активності сполуки V критерієм оцінки вважався відсоток гальмування судомних ефектів у лабораторних тварин після введення коразолу. Сполука V, яка розчинялася у фізіологічному розчині, вводилася одноразово, підшкірно, за 30 хвилин до введення коразолу. Виявлено, що сполука V не проявляє даний вид активності та потенціює судомну дію коразолу, викликаючи кровотечі у піддослідних тварин. Однак, синтезовані сполуки I–V можуть бути перспективними як потенційно біологічно активні для подальшого вивчення їх фізіологічних властивостей.

1. Прозоровский В.Б., Прозоровский В.П., Демченко В.М. Экспресс метод определения средней эффективности дозы и ее ошибки // Фармакол. та токсикол. – 1978. – Т. 41, № 4. – С. 407-509.